

Sygn. akt I C 1588/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 stycznia 2017 roku

Sąd Rejonowy w Kędzierzynie - Koźlu Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodnicząca: SSR Irena Minkisiewicz

Protokolant: sekr. sąd. Katarzyna Tworek

po rozpoznaniu w dniu 17.01.2017 r. na rozprawie sprawy

z powództwa **H. I Niestandaryzowanego Sekurtyzacyjnego Funduszu Inwestycyjny Zamkniętego z siedzibą w K.**

przeciwko **T. S.**

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt I C 1588/16

UZASADNIENIE

Powód H.I Niestandaryzowany Sekurtyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w K.wniósł w dniu 3 października 2016 r. do Sądu Rejonowego w Kędzierzynie-Koźlu pozew o zapłatę przeciwko T. S.. Powód wskazał, iż pozwany jest zobowiązany do zapłaty kwoty 5449 zł tytułem umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawartej z pierwotnym wierzycielem, która to wierzytelność została następnie przelana na powoda. W związku z powyższym, referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym w Kędzierzynie-Koźlu wydał w dniu 10 listopada 2016 r. nakaz zapłaty postępowaniu upominawczym. Dnia 2 grudnia 2016 r. pozwany wniósł do Sądu sprzeciw od nakazu zapłaty, podnosząc iż przedmiotowa wierzytelność uległa przedawnieniu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 21.10.2014 r. spółka (...) SAdokonała przeniesienia wierzytelności z tytułu świadczonych usług na rzecz H.I Niestandaryzowanego Sekurtyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w K..

W dniu 24.10.2014r. pełnomocnik powoda sporządził zawiadomienie o powyższej cesji kierowane do pozwanego. W dniu 24.10.2014r. pełnomocnik powoda sporządził wezwanie do zapłaty kwoty 5884,94 zł kierowane do pozwanego.

Powód nie załączył dowodów doręczenia powyższych pism pozwanemu.

dowód: zawiadomienie o cesji wierzytelności k.8

wezwanie do zapłaty k. 7

Firma (...) sp. z o.o. z/s w W. wystawiła notę obciążeniową z dnia 06.09.2010 r. na kwotę 3015,81 zł na rzecz nabywcy usługi (...), (...)-(...) L. raz na rzecz tego samego nabywcy usługi duplikaty faktur: z dnia 04.07.2010 r. na kwotę 241,15

zł, z dnia 04.06.2010 r. na kwotę 326,36 zł, z dnia 05.03.2010 r. na kwotę 465,16 zł, z dnia 04.04.2010 r. na kwotę 144,94 zł.

dowód: nota obciążeniowa k. 9

faktury k.10-13

Sąd zauważył, co następuje:

Powództwo podlega oddaleniu. Pozwany, zgodnie z dyspozycją art. 117 § 2 KC, podniósł przeciwko powodowi zarzut przedawnienia. Zgodnie z art. 117 § 1, roszczenia majątkowe co do zasady ulegają przedawnieniu, co skutkuje możliwością uchylenia się przez dłużnika od ich zaspokojenia, a na gruncie procesowym – oddaleniem powództwa. Długość terminów przedawnienia reguluje art. 118 KC, którzy dla roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej przewiduje krótki, trzyletni termin. Nie ulega wątpliwości, że przedmiotowe roszczenia powoda, wynikające z umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, jest związane z prowadzoną działalnością gospodarczą; dostawcą takich usług, a więc jedną ze stron pierwotnej umowy, był profesjonalny podmiot prowadzący zarejestrowaną działalność gospodarczą w rozumieniu ustawy Prawo telekomunikacyjne, będący zarazem przedsiębiorcą w rozumieniu art. 43¹ KC. Bieg terminu przedawnienia rozpoczyna się, zgodnie z art. 120 KC, od dnia wymagalności wierzytelności. Z przedstawionych dokumentów księgowych wynika, iż na przedmiotowe roszczenie składały się łącznie cztery wierzytelności, z których ostatnia płatna była do dnia 27 września 2010 r. Przedawnienie roszczenia nastąpiło więc najpóźniej, zgodnie ze wskazanym wyżej trzyletnim terminem, dnia 27 września 2013 r.

Ponadto, należy wskazać na wątpliwości co do samej zasadności roszczenia. Powód nie załączył do materiału dowodowego sprawy umowy cesji między nim a pierwotnym wierzycielem. Jako dowód na okoliczność dokonanego przelewu wierzytelności przedstawiano jedynie zawiadomienie o cesji, wystawione jednak przez samą stronę powodową. Załączone przez powoda dokumenty budzą poważne wątpliwości co do tego, kto był pierwotnie stroną umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, roszczenia z której to miał nabyć powód; również poważne wątpliwości może budzić nawet sam fakt zawarcia takiej umowy przez pozwanego. W tym kontekście podkreślenia wymaga okoliczność, iż zgodnie z art. 6 KC, to po stronie osoby przedstawiającej twierdzenia, z których wywodzi ona skutki prawne, spoczywa ciężar dowodu. W przedmiotowej sprawie, to powoda jako podmiot domagający się zapłaty obciąża onus probandi; ubogość przedstawionego materiału dowodowego oraz bierność powoda podważa jednak zasadność podstawowej dla uwzględnienia pozwu przesłanki, tj. przesłanki faktycznej, czyli rzeczywistego istnienia zobowiązania do zapłaty po stronie pozwanej.

Ze względu na powyższe, orzeczono jak w sentencji.